

Királyi méltóság

Évekkel ezelőtt egy litvániai kisváros azzal került rövid időre a figyelem középpontjába, hogy Jézus Krisztust a város királyává nyilvánították. A lakosság vallási buzgósága talán abból fakadt, hogy többségében lengyelek élnek ott, akik köztudottan hívő nemzet. A körülbelül hatezres lélekszámú település képviselőtestülete úgy döntött, hogy a város „urává és védelmezőjévé” nyilvánítják Jézust, határozatukban pedig kifejezték reményüket, hogy az Úr tanítása ne csupán az emberek magánéletében legyen irányadó, hanem a közösségi életben, a politikában és a kultúrában is. Nem volt ebben politikai üzenet az ország felsőbb vezetése felé, nem voltak jogi vonzatai, csupán azt akarták kifejezni, hogy a krisztusi igazság és a keresztény értékek a mértékadóak az itt élők számára.

Az eset azt bizonyítja, hogy Krisztus királyságának gondolata nagyon közel áll a hívő emberek szívéhez. Mit jelent Krisztus királyi méltósága? Az evangéliumokban több helyen is találkozunk azzal, hogy az emberek Jézus személyéhez királyi hatalmat kapcsolnak. A csodálatos kenyérszaporítás az egyik ilyen

érdekes esemény. Amikor az emberek megtapasztalják Jézus rendkívüli erejét, hogy tudniillik néhány kenyér megszaporításával képes jóllakolni több ezer embert, királlyá akarják őt tenni.

A cselekedetében ugyanis messiási jelet láttak, s úgy gondolták, hogy az eljövendő Messiás majd királyként fog uralkodni. E felfogásuk miatt azonban Jézus kitér szándékuk elől és nem engedti, hogy királyi méltóságra emelje őt a tömeg (vö. Jn 6,15). A jeruzsálemi bevonulás alkalmával a néptömeg királyként köszönti Jézust. Ezt kiáltozzák: „Áldott, aki az Úr nevében jön, Izrael királya” (Jn 12,13).

Az irgalmas Isten előtt

Uram, Jézus Krisztus! Annak tudatában élek, hogy egyszer előtted kell megállnom, aki megítéled majd életem. Ismered jellemem, ismered életem minden pillanatát.

Előtted semmi sem maradhat titokban. Sem cselekedeteim, sem szavaim, sem szándékaim. Előtted már nem játszhatok semmilyen szerepet, nem bújhatok álaruhába, nem tarthatok álarcot magam elé.

A látszat ruhája, a vallásosság látszatának ruhája is lehull rólam. Mesterségem, hivatásom, hivatalom ruhája is. Tudom, hogy ítéleted igazságos lesz és hiszem, hogy irgalmas leszel hozzám.

Király vagy?

Jézus szenvedéstörténetében többször is előfordul a királyi megnevezés, illetve az a téma, hogy király-e Jézus?

Erről olvasunk a mai ünnep evangéliumában. A kihallgatás során Pilátus ezt kérdezi: „Te vagy a zsidók királya?” (Jn 18,34). Ezt követően a Jézust megostorozó és tövissel megkoronázó római katonák gúnyolódva mondták neki: „Üdvöz légy, zsidók királya” (Jn 19,3).

Ezután Pilátus a nép elé vezeti Jézust és ezt mondja: „Nézzétek a királyotok!”, majd pedig amikor a tömeg Jézus keresztre feszítését követeli, akkor ezt kérdezi: „Keresztre feszítessem a királyotokat?” Kijelentésére a főpapok így tiltakoztak: „Nincs királyunk, csak császáruk!” (vö. Jn 19,14-15). Pilátus azonban semmibe veszi tiltakozásukat és a keresztre a következő feliratot teteti: „A názáreti Jézus, a zsidók királya!” (Jn 19,19).

Krisztus országa nem evilági ország, ő nem földterületeken és népeken akar uralkodni, tehát királysága, királyi uralma és méltósága más, mint a földi királyoké. Ő az emberi szívekre szeretné kiterjeszteni uralmát, amely nem kényszer, hanem szelíd erő, igazságra vezető útmutatás, üdvösségre vezető igazság. Jézus Krisztus a mi életünk és szívünk egyetlen királya.

Egyedül neki van hatalma ahhoz, hogy minket, embereket elvezessen az Atyához, az örök üdvösségre. Őt szolgáljuk, amikor rászoruló embertársainkat segítjük. Az ő királyi hatalma a kereszten mutatkozik meg. Szenvédő arcán is felfedezhetjük a királyi arcvonásokat.

Krisztus, a mindenség királya
Dán 7,13-14
Jel 1,5-8
Jn 18,33b-37

Hétfő
Jel 14,1-3.4b-5
Lk 21,1-4

Kedd
Jel 14,14-19
Lk 21,5-11

Szerda
Jel 15,1-4
Lk 21,12-19

Csütörtök
Jel 18,1-2.21-2.
19,1-3.9a
Lk 21,20-28

Péntek
Szent András
Róm 10,9-18
Mt 4,18-22

Szombat
Jel 22,1-7
Lk 21,34-36

Advent 1. vasárnapja
Jer 33,14-16
1Tessz 3,12-4,2
Lk 21,25-28.34-36